

— ustanawiając zakaz, by zawody związane z kulturą seksualną, życiem seksualnym, orientacją seksualną i rozwojem płciowym mogły podejmować działania nakierowane na popularyzację odejścia od tożsamości właściwej dla płci urodzenia, zmiany płci lub homoseksualności, Węgry naruszyły art. 16 i 19 dyrektywy 2006/123/UE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 1, 7, 11 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(2) Przyjmując przepisy wymienione w ust. 1, Węgry naruszyły art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

(3) Nakładając na organ mający bezpośredni dostęp do zarejestrowanych danych obowiązek udostępnienia upoważnionemu do tego organowi zarejestrowanych danych osób, które dopuściły się wobec małoletnich przestępstw przeciwko wolności seksualnej i moralności seksualnej, Węgry naruszyły art. 10 rozporządzenia (UE) 2016/679 – ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, a także art. 8 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(4) obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 15 czerwca 2021 r. parlament węgierski przyjął a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépésről, valamint a gyermekek védelme érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2021. évi LXXIX. törvény (ustawę nr LXXIX z 2021 r. o przyjęciu surowszych środków przeciwko sprawcom przestępstw pedofilii oraz o zmianie niektórych ustaw celu zwiększenia ochrony małoletnich). Ustawa ta wprowadza zmiany do szeregu różnych przepisów prawnych obejmujących w szczególności usługi medialne, reklamę, handel elektroniczny i edukację. Zmiany nakładają szereg zakazów i ograniczeń dotyczących popularyzowania lub prezentowania odejścia od tożsamości właściwej dla płci urodzenia, zmiany płci lub homoseksualności.

W dniu 15 lipca 2021 r. Komisja wszczęła przeciwko Węgom w związku z ustawą LXXIX z 2021 r. postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Uznawszy odpowiedź udzieloną przez Węgry za niesatysfakcjonującą, Komisja rozpoczęła kolejny etap postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, a w dniu 2 grudnia 2021 r. skierowała do Węgier uzasadnioną opinię.

Uznawszy odpowiedź na uzasadnioną opinię za niesatysfakcjonującą, Komisja postanowiła wystąpić do Trybunału o stwierdzenie, że Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 2, art. 3 ust. 1, art. 6a ust. 1 i art. 9 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych, art. 3 ust. 2 dyrektywy 2000/31/WE o handlu elektronicznym, art. 16 i 19 dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, art. 10 rozporządzenia (UE) 2016/679 – ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 1, 7, art. 8 ust. 2, art. 11 i 12 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

(¹) Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. 2000, L 178, s. 1).

(²) Dz.U. 2006, L 376, s. 36.

(³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. 2010, L 95, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka

(Sprawa C-773/22)

(2023/C 54/20)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Armati, R. Lindenthal i M. Mataija, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez niedokonanie prawidłowej transpozycji do swojego porządku prawnego art. 2 ust. 3, art. 6 akapit pierwszy lit. b), art. 7 ust. 4, art. 14 ust. 1 i 4, art. 35 ust. 3, art. 41 ust. 1 lit. c), art. 42 ust. 2 lit. a), c), f) i j), art. 50 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. d) załącznika VII oraz art. 55a ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾ Republika Słowacka nie wypełniła zobowiązań wynikających z tych przepisów dyrektywy.
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/36/WE upłynął w dniu 20 października 2007 r., a termin transpozycji dyrektywy 2013/55/UE ⁽²⁾, zmieniającej dyrektywę 2005/36/WE, upłynął w dniu 18 stycznia 2016 r. Republika Słowacka dokonała nieprawidłowej transpozycji lub nie dokonała transpozycji art. 2 ust. 3, art. 6 akapit pierwszy lit. b), art. 7 ust. 4, art. 14 ust. 1 i 4, art. 35 ust. 3, art. 41 ust. 1 lit. c), art. 42 ust. 2, art. 50 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. d) załącznika VII oraz art. 55a ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. 2005, L 255, s. 22.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2013, L 354, s. 132).